

## Slavnost Ježíše Krista Krále – 23.11.2025

(Biblické texty: 2 Sam 5,1-3; Kol 1,12-20; Lk 23,35-43)

**„Králem je ten, kdo dává naději tam, kde ji nikdo nečeká“**

Když slyšíme slovo „král“, většinou si představíme člověka, který je v centru pozornosti: někoho, kdo vládne, rozhoduje, stojí na vrcholu. **Biblické texty dnešní neděle ale ukazují naprosto jiný obraz království.**

Starozákonní **David je pomazán** ne proto, že má moc, ale **proto, že má vést a chránit svůj lid**. Pavel v listu Kolosanům **hovoří o království, které nevzniká na bitevních polích, ale tím, že Bůh vytrhuje člověka z temnoty a otevírá mu cestu ke světlu**. **Evangelium ukazuje** paradoxní a lidsky nepochopitelnou situaci. Ukazuje **království, kde žádná moc vidět není**. Jedná se o okamžik, kdy Ježíš umírá na kříži.

Je obtížné mluvit o královské důstojnosti v okamžiku úplného ponížení. **V této evangelijní scéně se Ježíši všichni posmívají**. Náboženští představitelé, vojáci i jeden z odsouzenců vedle něj; všichni opakují variaci té samé věty: „Pokud jsi král, dokaž to. Zachraň sám sebe.“ Podle jejich přesvědčení a zkušenosti je králem ten, kdo prokáže sílu, kdo zvítězí, kdo vyhraje nad situací. **Ježíš však zůstává vnitřně svobodný a vědomě tuto výzvu nepřijímá**. Nepoužívá moc proti slabosti, nebrání se za každou cenu, neodmítá svou křehkost. **Je král, který si zachová důstojnost i v situaci, kdy se zdá, že už nemá žádnou**. Není králem proto, že unikne bolesti, ale proto, že pravdivě stojí v tom, co přichází. A právě v této chvíli se stane něco, co mění celý příběh.

Vedle něj na kříži visí člověk, který žádnou naději nemá. Dobře ví, proč byl odsouzen, ví, že trest je oprávněný, a ví, že jeho život postupně končí. Ale přesto se odvažuje říct větu, která je v té situaci téměř nečekaná: **„Ježíši, pamatuj na mě.“**

- Neříká: „Změň můj osud.“
- Neříká: „Vyřeš můj problém.“
- Říká jen: „Pamatuj na mě.“

Prosí o blízkost, o přijetí, o to, aby jeho život nebyl naposledy nahlížen jen skrze chybu, **aby jeho život měl smysl i přes zlo, kterého se dopustil**.

Ježíšova odpověď je jedna z nejsilnějších vět evangelia: **„Dnes budeš se mnou v ráji.“**

Tohle je Ježíšovo království: **ne moc, která přebíjí slabost, ale blízkost, která proniká i do beznaděje.** Ne síla, která vítězí, ale **láska, která nerezignuje.**

A to je důvod, proč Pavel říká, že Bůh nás „**převédl do království svého milovaného Syna**“. Ne tím, že by nám o něco víc přidal, ale tím, že nás **vytrhl ze tmy, která nás držela.** Království Kristovo nezačíná triumfem, ale **proměnou člověka, který se nechá oslovit, i když si myslí, že už není odkud začít.**

**Co to znamená pro nás?**

Patrně nejdůležitější z dnešních textů je právě ten, který vyslovil ukřižovaný zločinec. **Učí nás důležité pravdě: že víra někdy začíná až ve chvíli, kdy člověk přestane držet fasádu,** kdy si přizná vlastní hranice, kdy se přestane obracet k Bohu jako k někomu, kdo má jen vyřešit jeho problémy, a dovolí si říct: *„Pamatuj na mě. Nezapomeň na mě, i když to teď nemám pod kontrolou.“*

**Víra totiž není výkon. Je to odvaha být pravdivý.**

**Praktická rada pro nadcházející týden**

Najděte si každý den chvíli, kdy Bohu řeknete něco pravdivého o sobě, bez přetvářky a bez snahy vypadat lépe.

Nemusí to být dlouhá modlitba. Stačí jedna věta:

- *„Bože, mám strach.“*
- *„Bože, nevím, jak dál.“*
- *„Bože, za vše děkuji, i když toho dnes z mé strany nebylo moc.“*
- *„Bože, nezapomeň na mě.“*

**Tahle upřímnost otevírá dveře, kterými se do našeho života dostává Kristovo království, skrze pravdu a blízkost.**

A právě to je síla Krále, kterého dnes slavíme: **Král, který vrací člověku důstojnost i tam, kde ji ostatní přestali vidět.**